

Τετάρτη, 29 Μαΐου 2013

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

A1. Όλα είναι άθλια (ή αξιοθρήνητα) στους εμφυλίους πολέμους, αλλά τίποτε δεν είναι πιο άθλιο (ή αξιοθρήνητο) από την ίδια τη νίκη. Αυτή καθιστά τους νικητές αγριότερους και πιο αχαλίνωτους από ό,τι συνήθως, ώστε, κι αν ακόμη δεν είναι τέτοιοι από τη φύση τους, να εξαναγκάζονται (ή να υποχρεώνονται) να γίνονται από ανάγκη (ή από τις περιστάσεις). Γιατί οι εκβάσεις των εμφυλίων πολέμων είναι πάντοτε τέτοιες, ώστε όχι μόνο να γίνονται αυτά τα οποία θέλει ο νικητής, αλλά ακόμη ώστε να κάνει ο νικητής το χατίρι εκείνων με τη βοήθεια των οποίων κερδήθηκε η νίκη.

Ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών, πολλοί όχι μόνο αχρείοι (ή φαύλοι), αλλά ακόμη και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε με σκληρότητα και τυραννικά (ή με τρόπο σκληρό και τυραννικό). Τώρα καταλαβαίνω ότι εάν αυτός φθάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, κανένας δε θα είναι τόσο ανόητος που (ή ώστε) να μη βλέπει ότι έγινε συνωμοσία, κανένας τόσο αχρείος που (ή ώστε) να μην το ομολογήσει.

B1.

bellum civile

miserrimum

ipsum

victoribus

feroci

talis

exitu

earum

auxilium

auctoritas

plus

huic

castrorum

stultan

B2.

reddidisti

sunto

cogeretur

faciendum

vult

obsequentur

peperisti

animadversum / animadversu

dixerint

intellexisse

perveniretis
intende
vidissemus
fatebuntur

Γ1α miserius→ κατηγορούμενο στο nihil μέσω του εννοούμενου est.

ferociiores→ κατηγορούμενο στο αντικείμενο victores μέσω του ρήματος reddit.

bellorum→ ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική υποκειμενική στο exitus

iis→ αντικείμενο στο ρήμα obsequatur

id→ υποκείμενο στο απαρέμφατο factum esse

fore→ αντικείμενο στο ρήμα intellego, ειδικό απαρέμφατο.

coniurationem→ υποκείμενο στο απαρέμφατο esse factam

Γ1β. in bellis, quae civilian sunt

Γ1γ. Cicero scripsit bellorum civilium exitus tales esse semper, ut non solum ea fierent quae vellet victor, sed etiam ut victor obsequeretur lis, quorum auxilio Victoria parta esset.

Γ2α. **etiāmsi natura tales non sint**: είναι δευτερεύουσα ή εξαρτημένη επιρρηματική παραχωρητική πρόταση και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί δηλώνει μια υποθετική κατάσταση, η οποία, κι αν ακόμη δεχθούμε ότι αληθεύει δεν αναιρεί το περιεχόμενο της πρότασης από την οποία εξαρτάται, και μάλιστα χρόνου ενεστώτα (*non sint*), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (*cogantur* - ενεστώτας) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

Δευτερεύουσα επιρρηματική παραχωρητική πρόταση

Έγκλιση→ υποτακτική γιατί εκφράζει μια υποθετική κατάσταση που και αν δεχθούμε ότι αληθεύει δεν αναιρείται το περιεχόμενο της προσδιοριζόμενης πρότασης.

Χρόνος→ ενεστώτας (*sint*) διότι εξαρτάται από ρήμα Α.Χ.

Γ2β. **quae velit victor**: είναι δευτερεύουσα ή εξαρτημένη αναφορική πρόταση προσδιοριστική (επιθετικός προσδιορισμός) στον όρο *ea* της ΔΠ συμπερασματικής "*ut non ... fiant*" και εκφέρεται με υποτακτική (καθ' έλξη προς την υποτακτική *fiant*) και μάλιστα χρόνου ενεστώτα (*velit*), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (*non fiant* - ενεστώτας) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

Δ.Π. αναφορική επιθετική προσδιοριστική στο *ea*

Έγκλιση→ υποτακτική λόγω έλξης από την υποτ. της συμπερασματικής πρότασης *ut non solum ea fiant*,

Συντακτικός ρόλος→ επιθετικός προσδιορισμός

Γ2γ. Εξαρτημένος υποθετικός λόγος

Υπόθεση: *si pervenerit* (si + υποτ. πρχ.)

Απόδοση: neminem stultum fore (ειδικό απαρέμφατο)

Ανεξάρτητος υποθετικός λόγος

Υπόθεση: si pervenerit (si + υποτ. συντ. μέλλοντα)

Απόδοση: nemo stultus erit (πρόταση κρίσεως)

Είδος→ υπόθεση ανοιχτή στο μέλλον

Μετατροπή σε υπόθεση δυνατή ή πιθανή

Si iste in Manliana castra perveniat, quo intendit, nemo tam stultus sit.

